

ske at faa dansk Indfødsret, og saa skal dette Ønske tages til Følge; men det maa ikke tages til Følge, hvis Forældrene, altsaa enten Faderen eller Moderen, saaledes som Forholdene nu ligger, selv har afgivet en lignende Erklæring og dermed understreget, at de hører til et fremmed Borgersamfund. Jeg forstaar ikke rigtig Tankegangen deri. Hvis Forældrene erklærer, at de hører til et fremmed borgerligt Samfund, saa skal Barnet altsaa absolut have dansk Indfødsret, saa tages der ikke Hensyn til dets Erklæring om, at det ikke ønsker denne Indfødsret. Det er mig ikke klart, hvad Tanken er dermed. Er det overfor Forældrene, man mener, det skal understreges, at Barnet dog er dansk, uagtet Forældrene har sagt, at de har Statsborgerret i et andet Land og sætter Pris paa at beholde den? Eller er det en Formaning til Barnet om at huske paa, at det, som er født og har levet hele sit Liv i Danmark, er dansk, selv om dets Forældre hører et fremmed Samfund til? Jeg antager, jeg har læst rigtigt, hvad der staar deri, og hvis jeg har gjort det, er der mig noget uklart i det hele.

I § 6 er der ogsaa noget, som jeg ikke helt forstaar. Den Indfødsret, som en Mand erhverver, omfatter ifølge § 6 ogsaa hans Kone og hans Børn, naar de opholder sig her i Landet. Opholder de sig i Udlandet, faar de først Retten, naar de kommer her til Landet. Men, føjes der saa til, hvis Forældrene skilles, skal Børnene ikke have Indfødsretten, hvis de ved Skilsmissen bliver i Moderens Varetægt. Altsaa, de skal tabe en Indfødsret, de har, thi de har jo muligvis faaet den i Forvejen; medens Forældrene under deres Ægteskab har erhvervet sig Indfødsret, skal Børnene, hvis det nu hænder, at Forældrene skilles, tabe Indfødsretten, hvis de opdrages af deres Moder. Jeg forstaar ikke rigtig Tankegangen deri. Jeg forstaar ikke, hvorfor de ikke skal kunne vedblive at have deres danske Indfødsret, selv om det er Moderen og ikke Faderen, der faar Forældremyndighed over dem. Maaske jeg har misforstaaet det, og det heller slet ikke er Meningen, hvad jeg her siger, men jeg synes, det staar saaledes, at jeg i alt Fald kunde ønske, at det blev udtrykt noget tydeligere, hvad Meningen er, end Tilfældet er i Øjeblikket.

Men dette er jo underordnede Spørgsmaal, og man vil i et Udvalg let kunne baade vinde Sikkerhed for, hvad Tankegangen er, og, hvis der er nogen Utydelighed, faa Formen rettet til noget tydeligere. Jeg anbefaler Sagen til den bedst mulige Modtagelse.

Marie Hjelmer: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Det er ganske rigtigt, som det er anført i Bemærkningerne, at Spørgsmaalet om gift Kvindes Statsborgerret har været paa Dagsordenen i mange Lande, og at de store Kvindeorganisationer har beskæftiget sig meget med Sagen og har indgivet adskillige Andragender til Regeringer og til Rigsdage rundt omkring. Ogsaa herhjemme har vore Kvindeorganisationer haft stor Interesse for dette Spørgsmaal og har i sin Tid — jeg tror, det var i 1920 — indgivet et Andragende til Regeringen, hvori de udtrykte deres Ønsker. Vi hilser med stor Tilfredshed det Fremskridt, som dette Lovforslag byder paa. Det er allerede omtalt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, og jeg vil ogsaa ganske særlig hæfte mig ved den Forbedring, der her sker i dansk Kvindes Rettigheder. Det har været en øjnefaldende Uretfærdighed, at en dansk Kvinde, som gifter sig med en fremmed Mand her i Landet, mister de Fordele, der er knyttet til Indfødsretten: Valgret, Valgbarhed, den ubetingede Ret til at være i Landet, Adgang til Embeder o. s. v., medens derimod en fremmed Kvinde, der gifter sig med en dansk Mand, automatisk kommer i Besiddelse af alle disse Rettigheder. Vi hilser altsaa med stor Tilfredshed, at det for den danske Kvindes Vedkommende nu ændres derhen, at hun bliver ved at beholde sine Rettigheder.

Ellers maa jeg sige, at Ligeretsprincippet ikke er gennemført i dette Lovforslag. Jeg vil i denne Forbindelse gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Hvorfor skal vi overhovedet have alle disse Særbestemmelser for Kvinderne? Hvorfor skal gifte Kvinder i flere Tilfælde automatisk skifte Nationalitet med deres Mand ved Indgaelse af Ægteskab? Hvorfor kan vi ikke have det som før 1898, da begge Køn stod ganske lige? Det vilde tiltale os Kvinder uendelig meget mere, og det vilde imødekomme de Krav, som de store internationale Kvindeorganisationer har stillet. Det vilde imødekomme de Krav, som er blevet rettet gennem Resolutioner paa de store Kvindekongresser f. Eks. 1915 i Haag og 1919 i Zürich. Der udtaler de, at de ønsker, at gift Kvinde skal have samme Ret til at bevare eller forandre sin Nationalitet som en Mand. Vi ønsker selvfølgelig, at en Kvinde let maa kunne erhverve den Nationalitet, som hun ønsker, naar hun ved Ægteskab er kommet i saadant Forhold til